

Errades greus dels protagonistes de l'Assemblea Central

“Paciència, paciència – això no és fàcil” Les formes i estructures preses per l'assemblea central no són algo natural, sinó una elecció molt específica cap a estructures centralitzades en lloc de descentralitzades. Encara que molts dels organitzadors d'açò segurament estan reproduint el que ja coneixem però amb bona fe, l'efecte i el propòsit de la centralització és crear una estructura on la majoria no poden participar, sols poden mirar i votar.

“Estem creant un espai per expressar-nos.” Mentida. Amb una assemblea central, s'està silenciant el 9,999 d'espais per expressar-nos, reemplaçant-ho per un sol espai. ¿No se n'han adonat que en les hores anteriors de l'Assemblea Central hi havia una multitud de reunions, conversacions, assemblees i iniciatives no controlades per ningú?

“Estem d'acord? Bé, consens.” És evident que en la majoria dels vots de l'Assemblea General, el que guanya es l'abstenció. Sols quatre dies de democràcia real i ja hem reproduït la democràcia quotidiana i la desafecció massiva. Estem matant la revolució per avorriment.

“Aqui no hi ha temps per debatre, cal passar per les comissions.” Però quan hi ha milers de persones en la plaça, quan en les reunions sols les persones més properes a qui parla poden escoltar, quan les comissions duren fins a les cinc de la matinada, no hi ha possibilitat de debatre en les comissions tampoc. S'ha creat una estructura en la qual s'ha de delegar. S'ha reproduït la democràcia de la qual ja n'estem fartes.

Com Manipular una Assemblea

Per al que té el micro i llença les propostes, és facilíssim generar el consens que vol.

-- Proposar sempre en primera posició l'opció preferida. Ex. “Fem una marxa silenciosa fins a la Plaça Sant Jaume. Tots a favor?” Ningú vol estar en la minoria, llavors els que no estan d'acord s'abstendran i hi haurà l'apariència de consens.

-- Evitar el debat sobre els teus fons ideològics. Ex. “Fem una acció no violenta contra els bancs.” Mai es debatrà la no violència, sinó que s'imposarà, fent propostes exclusivament pacifistes perquè les opcions sempre siguin no fer res, o fer alguna cosa pacífica. No pots ser un futur polític si no saps controlar la ràbia del teu ramat. La democràcia tracta d'això.

-- Quan monopolitzes el micro per fer discursos i commoure a les masses, millor que no repeteixis els mateixos gestos que Lenin, per no rebel·lar veritables intencions.

-- Mai, en cap cas, deixar florir la descentralització ni la espontaneïtat, perquè aleshores les teves fidels masses es reemplaçaran per una multitud de persones autogestionades, creatives i alliberades.

Propostes Concretes per a una Plaça Autogestionada

-- Reemplaçar el monopoli de les comissions per una multiplicació de grups de gestió. Múltiples cuines, múltiples grups de comunicació i extensió, amb més autonomia, més fluidesa, més possibilitat de desenvolupar formes diverses per als distints gustos, més espai per a la participació de tots sense crear minories silenciades. Aquests grups es comunicarien entre ells, col·laborant quan ho troben oportú.

-- Que l'Assemblea Central es converteixi en una trobada general per intercanviar informació i recursos i generar un ambient i concienciació col·lectiu. Aquí es podrien llençar propostes per buscar suport o aliats, però sense obligar a tothom a acatar-les. Si no tenim portaveus, no necessitem textos unitaris tampoc. Si no tenim líders, no necessitem accions homogeneïtzades. El que ens uneix és el fet d'estar aquí i autogestionar la nostra resistència.

¡Avall la centralització, Visca l'autogestió!